

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

114 Infidelitate alterius conjugum, divortium quando admittatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

114 Secundò propter alterius conjugum infidelitatem, si conjux fidei suæ religionem corrumpere velit, & tunc fieri poterit separatio, sed licet separentur tamen semper conjuges erunt, cum matrimonium eorum sit ratum, & consummatum. ut cap. quievit. & ibi gloss. 2. & 3. de divor. secus autem in matrimonio infidelium, quia si unus ipsorum ad fidem convertatur, altero recusante, poterit ad fidem conversus cum alia persona fidei matrimonium celebrare, c. quanto, & c. gaudemus. eo. tit. & hoc casu dissolvitur matrimonium.

115 Tertiò, propter nimiam viri scèvitia, si aliter mulieri consuli non potest. cap. litteras, & ibi gloss. fin. de restit. spol. & Rom. in rubr. ff. soluto matrim. num. 21.

116 Quartò, ob vitium sodomiticum, si vir muliere contra naturam uti tentaverit, quia tunc à marito divertere potest. cap. omnes causationes, & ibi gloss. in ver. Sodomita. & c. adulterii. 32. q. 7. Abb. in cap. maritis. in princ. de adulst. & sup. & Lambert. in tract. de jur. part. in part. 1. lib. 2. q. 9. art. 18. in fin. & aliis casibus admittitur divorzium, de quibus per Rom. in ead. rub. a n. 19. usque ad n. 26. Quæ omnia procedunt sive maritus probuerit causam,

117 sive mulier, si quia vir, & uxor non ad imparia judicantur cap. quæsivit. ubi etiani gl. fin. de divor. & Abb. in cap. tua. nu. 7 de procur. licet Card. Tolet. in i. struct. sacerdotum. c. 21. §. primus. in fin lib. 7 tenuerit, quod propter fornicationem viri, mulieri divorzium non admittatur; cuius opinio est contra rex. in cap. si quis uxorem, 32. quæst. 1. & cap. fin. ead. q. 5.

Et quamvis per divorzium conjuges separentur, semper tamen conjuges erunt, 118 si quia vinculum conjugii inter fideles

semel habitum nunquam amittetur viventibus conjugibus, etiam separatis, cap. interveniente, & cap. licite. 32. q. 7. & gloss. 2. in dicto cap. quæsivit. de divor.

119 Divortia autem per duobus modis intentantur, aut de facto, aut de jure, judicis auctoritate, de facto: cum mulier propria auctoritate à domo viti reredit. De jure cum causa coram judge expressa, legitima impetrata licentia, ex aliqua ex supradictis causis ad dominum parentum, aut in aliam minimè suspectam se confert. & quocun-

120 que casu sèpe queri solet, per an alimenta, & sumptus litis uxor extra domum ipsius viri habitanti per eundem virum sint praestanda, de quibus per Afflct. decisi. 10. & 152. Porc. conf. 160. & Surd. de alimen. tit. 7. q. 16. & alios infra citatos.

121 Primo casu, per an mulier, quæ à domo viri propria auctoritate discessit, nullam revera habebat causam in judicio deducendam, nec probabilem, & de qua saltem aliqua fuerit fama, quæ judicem movere posset ad dubitandum de scèvitia, aut de alia ex causis supra expressis: & tunc nec alimenta, nec sumptus litis mulieri extra domum habitanti sunt à viro praestanda, donec causam legitimam probaverit, ut post Io. de Imol. & Anna. in cap. sali bratur. in fin. de usuris. consulunt Feret. in conf. 97. volum. I. & Porc. conf. 160. etiam vol. I. per tot. immò, nisi habeat probationes in continentia paratas, sed dilaciones expectet longiores, est testiuenda marito. ut c. litteras. s. quod si. de rest. spol. & Pro qualibet enim levi offensa non licet mulier discedere à marito, quia potest vir mulierem verberibus castigare, dummodo, non exceedat modum. gl. fin. in cap. quemadmodum, de jure jur. ubi etiam Abb. n. 15. & post